

[Fiskeriministeren.]

på deres naturlige plads, når fartøjerne opholder sig på fiskeriterritoriet.

Jeg gør imidlertid opmærksom på, at hvis man i den danske saltvandsfiskerilov skulle indføre en sådan bestemmelse for udenlandske fartøjer, vil det vel være nødvendigt eller i hvert fald nærliggende også at kræve, at danske fiskerifartøjer, der har været på fiskeri uden for fiskeriterritoriet med redskaber, som ikke er tilladt inden for fiskeriterritoriet, også skulle have disse redskaber bortstuvet, når de ved deres afsejling eller hjemkomst befinder sig inden for fiskerigrænsen.

Den måde, hvorpå fiskeriet udøves ved Færøerne, og den måde, hvorpå det udøves ved den øvrige del af Danmark, der er omfattet af saltvandsfiskeriloven, er imidlertid meget forskellig, idet de færøske fiskere, der driver fiskeri inden for den færøske fiskerigrænse, næsten udelukkende driver dette fiskeri som linefiskeri, medens de udenlandske fartøjer, der kan tænkes at komme inden for den færøske fiskerigrænse, hovedsagelig fisker med trawl. Der er derfor af hensyn til de færøske fiskere ikke nogen særlig betænkelighed ved, at man forlanger udenlandske fartøjers redskaber bortstuvet. En sådan regel tror jeg imidlertid vil være til betydelig ulempe for fiskeriet hernede.

Jeg vil derfor mene, at det vil være betænkeligt at søge saltvandsfiskeriloven på dette punkt ændret af hensyn til, må jeg sige, de få tilfælde, hvor beviset for ulovligt fiskeri udøvet af udenlandske fartøjer eventuelt kan være tvivlsomt.

Jeg forstår på hr. Thestrups bemærkning, at det, der har fremkaldt det stillede spørgsmål, er et tilfælde, der for nylig har foreligget i nærheden af Rømø, hvor et hollandsk fartøj er blevet opbragt af et af den danske marines fartøjer og bl. a. sigtet for ulovligt fiskeri inden for fiskerigrænsen. På grund af bevisets stilling blev den hollandske skipper ifølge foreliggende bladmeddelelser frifundet for ulovligt fiskeri, men dømt i medfør af saltvandsfiskerilovens § 1, stk. 5, for at have kogt rejer om bord. Hvor velbegrunder den skete frifindelse for påstanden om ulovligt fiskeri er, tør jeg ikke udtale mig om, da vi i fiskeriministeriet først for et øjeblik siden har fået kendskab til

dommen, og jeg har derfor ikke haft mulighed for at sætte mig ind i sagens enkeltheder.

Thestrup: Jeg takker fiskeriministeren for besvarelsen og beder om tilladelse til at stille et tillægsspørgsmål. Hvis der kommer nogle tilfælde, måske endda en hel del tilfælde nede ved vor sydlige grænse, hvor dette eller lignende spørgsmål kommer frem, kunne ministeren da tænke sig at undersøge, hvorvidt lovgivningen for vort søterritorium stemmer nogenlunde med den lovgivning, der foreligger for det tyske søterritorium, eventuelt for det hollandske, sådan at man stræber henimod, at der kommer til at foreligge nogenlunde ensartede forhold for vore fiskere og for fiskerne syd for grænsen?

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Hvorvidt den danske lovgivning, hvad dette forhold angår, svarer til den tyske eller den hollandske lovgivning, er jeg ikke i stand til at svare på for nærværende; men jeg finder det nærliggende på baggrund af hr. Thestrups motivering nærmere at undersøge dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Astrid Skjoldbo* til boligministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvorvidt den nuværende boliglov eller det nu fremsatte lovforslag giver en husejer hjemmel til at opsiges en lejer, der modtager børn i godkendt privat dagpleje?“

Skriftlig begrundelse:

Ved vedtagelse af den nye børneforsorgslov indførtes en bestemmelse, hvorefter der kan gives offentligt tilskud til børn, der anbringes i godkendte private dagplejer.

Ifølge dagspressen har en administrator af en ejendom på Nørrebro nedlagt forbud mod, at en i øvrigt kvalificeret husmoder modtager børn i dagpleje mod betaling, idet han betragter dette som at drive erhverv i lejligheden.

Administratoren betragter dette som misligholdelse af kontrakten og truer med øjeblikkelig opsigelse, såfremt husmoderen ikke straks ophører med at „drive børnehavn“ i lejligheden.